

LISTĂ LITERARĂ
Satiră-umor
Strada Tribunalului
Sec. III. Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etal 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru întreprinderile mijlocii; 2000 lei anual pt. marile întreprinderi. — Abonamentele se plătesc înainte.

Plimbare și nimic altceva...

— Părerile unui cărcotaș —

...spectac, inedit, oferit arădanilor
...grijă laudabilă și cu totul
...făcută — serile trecute, când
...cadru exercițiilor de apărare
...luminatul public a fost
...suspensat pe timp de 3
...ori, a fost folosit în diferite
...după oameni și mentali.
...dând naștere la diferite scene,
...caracteristice și care merită să fie
...state pe seama istoricului
...noastre...
...amenii de ordine — majori-
...dintre noi — au fost așa cum
...din todeauna corecți. Au
...într-unul totul dispozițiile au
...lor, camuflându-și din bună
...lumina din locuințe și... ca-
...ându-se și ei, de grabă, de pe
...ale orașului, spre a nu consti-
...radă — ușoară — acelora ca-
...profitând de întunecul de pe
...ar fi intenționat să le facă
...tă de... rigoare prin buzu-

trâne și cucoanele urâte, scontând,
sub vălul nopții, dacă nu plăcerile
unei acostări, cel puțin... piscături-
le de rigoare. Da, căci reprezen-
tele sexului de peste drum, au gu-
stat din plin aceste mici manifesta-
ții cunoscute, dar de data aceasta
dela — dela necunoscuți. Și e fi-
resc să fie și așa. Cei, după cum
arătăm mai sus, toți cei cum se
cade s'au camuflat de par'că ar fi
bogătașii Aradului când e vorba de
o acțiune de interes obștească...
Au rămas așadar, cei cu spirit de
aventură. Aceștia au glumit, s'au
hârjonit, fără jenă și fără teamă
de a fi recunoscuți. Bărbații au a-
costat orice fustă zărită în întune-
rec. Dacă „victima” s'a lăsat ac-
stată, bine, dacă nu, — alta la
tând, ea la moară. Câte unul, mai
arunca, în fața trecătorilor lumina
concentrată în lampa electrică de
buzunar, iar altul, în schimbul în-
drănelii sale, mai încașa și câte-o
palmă pe obrazii, de cele mai ade-
seori, mângâiați numai în felul a-
cesta... Gusturi și aceste și nimeni
nu li se poate pune împotriva.

Cum nu se poate pune nici în-
potriiva celor, ce retarasi din stră-
zile centrale și profitând de camu-
flarea luminei și din cartiere, au
folosit grațiile... vitale mult sau
mai puțin camuflarea de tufisuri sau
arbori pentru a se... camufla de
tot mai bine și mai liber decât ori-
unde...
Am putea zice deci, că toată lu-
mea s'a... camuflat într-un fel sau
altul. Na Pentru că numeroși func-
ționari ai primăriei au fost opriți
dela camuflarea și obligați să con-
troleze camuflajul celorlalți cetă-
țeni. Și ei și-au făcut datoria. Mai
dresând câte un proces verbal aco-
lo unde șuvițele de lumină neres-
pectând dispozițiile se trecurau
printre plăcile rolourilor, mai bă-
tând în diverse geamuri unde li se
părea că cei din lăuntru nu s'au
camuflat suficient, — le-a trecut și
lor timpul, apoi s'au camuflat și
ei lângă un sprîț sau vre-un țap de
bere până la ora camflurii totale
sub vălurile somnului...
R. B.

NOTEALA
...buzna (arătând ruinele Colo-
...ului). — Grandios! Nu-i așa?
...cei?...
...eri. — Ce pot să zic... Eu unul
...mi-ăș fi luat-o în cap...
...buzna. — Cum adică?
...eri. — Iaca bine!... Când omul
...bani să isprăvească o elădire
...bine să n-o înceapă...
DUL
...Văd că ai un nod la batistă...
...Da.
...De ce?
...Mi l-a făcut nevasta...
...Dar nevastă-ta n'are altceva
...bun de făcut decât să-ți înnoa-
...batistele?...
...Păi nodul are cântecul lui...
...Ce cântec?
...Cum, nu știi?
...De unde să știu nenisorule?
...dacă aș ști nu te-aș mai între-
...Se înnoadă batista la unul din
...uri o să nu uși să faci ceva.
...Așa?!... Și ție de ce ți-a făcut
...Ca să nu uit să-i pun o seri-
...re la cutie.
...Și ai pus-o?
...Da de unde!
...Cum așa?
...Păi dacă a uitat nevastă-mea
...o dea.

COMPLET RUINAT
Mitică se întâlnește cu un pri-
ten. Chipul lui Mitică era atât de
întunecat că-ți venea să crezi că nu
mai avea de trăit decât câteva cea-
suri. Intrigat, prietenul căută să
afle pricina mahnirei: i
— Ei Mitică, ce-i cu tine? Imi
face impresia că ți s'au înecat toa-
te corăbiile!
— Of, frate Ionescule, sunt rui-
nat complet ruinat. A trebuit să
vând tot.
— Și nu ți-a mai rămas nimic
de care ai vrea să scapi?
— Ba, da.
— Ce ți-a rămas?
— Creditorii!...
— 0—
MAI TARE
Domnișoara Mimi Piscupesco,
persoană în vârstă de șase ani, dis-
cută aprins cu frătorul dumisale.
Duduia încheie brusc discuția în
tot:
— Nici nu te poți măcar compa-
ra cu mine! Eu pot să devin prin-
țesă, pe când tu... sici!... vei rămă-
ne toată viața un simplu domn Pis-
cupesco!...
— 0—
Cel mai bine informat cotidian
este „Credința”.

CLIENT SERIOS
Doi domni intră într'un restau-
rant de pe bulevard. Unul e un o-
bișnuit al localului; celălalt îi cal-
că prima oară pragul. Așezându-se
la mese vecine, amândoi coman-
dă câte o friptură de vițel.
— Să fie mare și bine garnisită,
adaogă clientul obișnuit.
Chelnerul, care a luat ambele co-
menzi, se apropie de o fereștrulcă,
din fundul localului, pe unde se fa-
ce legătura cu bucătăria, și strigă
puternic:
— Două fripturi de vițel... una să
fie mare și bine garnisită!
— 0—
TIMPURI SCHIMBATOARE
Faptele începuseră destul de bine
și sfârșeau destul de prost... Ați
înțeles de sigur că e vorba de o
căsătorie... De o căsătorie din dra-
goste umată de o cerere de di-
vorț introdusă de soție.
In fața tribunalului, doamna a-
păru cu lacrimi în ochi:
— Uitați-vă domnilor! Și-acum se
mai pot vedea vânățiile și sgărie-
turile de pe față și mâini...
— Totuși, obiectă judecătorul, se
pare că soțul dvs. v'a iubit.
— Da domnul președinte, e ade-
vărat. Atâta doar că timpurile s'au
schimbat. Altădată, când mă ve-
dea, îi bătea inima... Acum doar
bastonul și pumnul...

Carcălu Iuân Noiăță

Păcicile mele mor făcut să cie
sudu dă tăcie alea când am văd-
zît că tu nu vriei să num spuni ni-
mic dăn șie cleam rugat. Da iară
mo trilecut năcazu când am audzât
că iesci cătană la împăratu Ingie
tu o duși așa dă binle nă niși șoale
cătăniesci nu șor dat pă cinie. Da
nuî hlbă că ie șciu că tu dașela
fași măi multă trlabă paclo ca șă
alșă care sor îmbricat în nădraji
șă căput cu bumbi dă aur. Mă dra-
gă priclene tu să cie țani dă ver-
bă cât poș că cu minle no indruji
binle. Io am fost păla orașu tieu
șă am vădzut mulcie pă carle niși
tu lu le sci. A m'ost întun birt șă
am văzut o moașă carle să pietre-
șlea cu măi muș domnișori șă lu
bărbatu îi lo spus că mierșie să
ajlute la o nașcere. Faină trlabă da
șă nu șcie bărbatu căi vaișăamar
dă păru îi ai riechezat șă uns cu
untură dăla păclică. Șă am măi văd-
zut un fișor carle so răcumândat
anșiri la o fată dă pân Bănatu
ncst. Șă tarie sor ris domni dăși dă
bănățanlle noașce că cried tăcie
lucurile. Da șă anșiriu so cam-
frip tcând o audzât că fata scie dă
tătă trlaba asta. Mă luoanie lo am
măi fost în sorbia o cum îi zășie
Grădisce la o grăgină pă carle o
sfânșasce popa Dumnică șă am
vădzut nleșcie colibe Ingie mo
spus demnu că șă bagă domni cu
dcamnlle șă blau ca șă nul vadă
nimie. Am măi fost lo șan Logoj da
așa șieva nam putut să găsăsc
Apu îșă doriesc să cie scioboză
măi lucie dăn cătanle ca șă cie
găsăsc când măi vin la oraș șă
șă lierglem o țână into cătană ca șă
glivănim nol da noasce. Da cum o
fost că cior spălat o țără nleșcie
oameni că cial băgat pântă domni
șă dă paori niși nu vriei să audz.
Io pă aieșcia îi cried că îi gludă pă
cinie că nu pot să fie șă îi domni
în rând. Măi șios mă lăcășce ca șă
șci dăla șinie îi trimeasă carcia.
IUON DOBRIANU

MAI TARE
Domnișoara Mimi Piscupesoo,
persoană în vârstă de șase ani, dis-
cută aprins cu frătorul dumisale.
Duduia încheie brusc disputa în
tot:
— Nici nu te poți măcar compa-
ra cu mine! Eu pot să devin prin-
țesă, pe când tu... sici!... vei rămă-
nea toată viața un simplu domn
Piscupesoo!...
— 0—
PICANTERII PROPRII
Oră de bărfeală într'o redacție:
Din una'n alta, cineva aduse vor-
ba de o cunoscută actriță destul
de nostimă, și cu un limbaj foarte
decoltat, pe care un singur lucru
o strică: gura. Să nu cedeți cumva
că e atât de rea de gură. Termenul
se aplică strict fizic: are o gură e-
normă.
— Vai de capul ei săraca! Să fi
actriță și să ai o gură atât de mare!
E disgrățios.
— De ce-o plângeți atâta? spu-
se un confrate. Cu gura ei ea e
foarte mulțumită...
— Ei asta-i!
— (dulce) De siugr... poate să-și
vorbească șie însăși la ureche...

Brad

— Dacă până acum sexul frumos a fost subiectul cel mai mult discutat în „Bravo”, ne place să credem că de azi înainte, această... plăcere va fi pentru tinerii de mari speranțe dela noi. Poate că se vor mira mulți de îndrăzneala ce mi-am luat-o de a colabora la această revistă — urâtă de mulți și... temută de și mai mulți! — Evident, pot crede ce vor. Când mi-am propus aceasta, am făcut-o cu scopul de a arăta... nevinoșia noastră și marea vine ce o au burlaci că majoritatea din noi au rămas tot nemăritate, cu toate că a trecut carnavalul...

Tinerii de aici — în majoritatea cazurilor! — sunt neserioși, amatori doar de aventuri galante (aici o recunosc, avem și noi puțină vână) le plac grozav chefurile și — mult de tot — să se țină de fusta noastră. Se înțelege că nici unul nu se gândește să se căsătorească — nu încearcă să gătească din plăcerile ce și-le oferă un cămin conjugal. O parte din ei sunt închipuiți, de nu le ajungi cu prăjina la nas... Sunt însă și puțini băieți de treabă (vedeți că sunt imparțial?) cari însă n-au o situație ce le-ar permite înjghebură unu cămin. Avem însă promisiunile lor, deci mai așteptăm puțin...

O altă categorie de „neserioși” (observați vă rog că la mine și termenii sunt mai dulci) este cea a bărbaților căsătoriți. Aceștia, cum vad o fețișcană mai plină de draci hop! după ea... Și dacă cumva noi le-am pune câte o pereche de bî-nemăritate cornițe, ei se supără. Spuneți, nu sunt caraghioși? Să mai adaugăm și faptul că majoritatea dintre ei nu plătesc — când sunt acasă — nici o pipă de băgău...?

...Dar, să nu mă prea întind azi că nu vreau să supăr nici cititorii și nici pe dl. director al revistei (pe care mi-l închipui foarte drăguț și mai ales, bine crescut) cu pâlăvrăgeala mea. Vine săptămâna viitoare și n'am ce mai scrie.

Imi mai permit — cu îngăduința tuturor să scriu câteva rânduri în legătură cu... camuflajul dela noi. Văd doamne, dar obraznici mai sunt unii, decând cu aceste măsuri de precauție. Auzi, ma chere, să te acoteze în stradă și să-ți adreseze cuvinte nepoliticoase, iar dacă vede că e greșit... adresa se scuză cu: „Scuzați, v'am confundat! Nu eu sunt vinovatul, e camuflajul!... Dar, dacă-i „reusea”, își mai cerea oare scuze?... Nu credem! Deci, băieții mai politicoși, iar fetele seara... acasă!

— E bine însă să se știe că nu vom... proteja pe nimeni. Nu vom fi triviale, ca predecesorii, totuși, ne vom permite a înregistra (fără nici un comentariu) toate chestiunile, cari după părerea noastră, trebuie știute de toți. Să nu se supe de noi nimeni. E mai bine — o recomand chiar! — să nu ni-se dea ocazia...

Așa de ex. azi vom încința o „chestie” petrecută pe dealul Lia — a căror „eroi” (o pereche ce vrea să fie tare nostimă) au voit să inaugureze... pădurea de pe deal... înainte altora. Cu tot timpul rece, au făcut o plimbare până acolo.

Am putea să scopul?...

Beiuș

— Donul în doțman, cu oțme englezești, care astă vară juca extremă stângă la F. C. Zâmbetul, a început să-și piardă din... rezistibilitatea de care dăduse dovadă la V. C. (Vadul Crișului).

Inregistram eșecurile:

La Mahala Hotelul „Mihalcea”, unde Mărioara a fost abandonată (zice dânsul) pentru că „a umblat cu cioara vopsită zicând că-i pagagal” și pentru că dumnealui nu se lasă „dus cu iordanul”. Totuși ca o amintire a „plăisir-ului” (vorba d-sale) i-a lăsat un baston tip V. M.

În Octombrie trecut, o încercare de „asigurare” într-o anumită direcție amoroasă, a dat greș. Ca rezultat, talentatul Don Juan este și azi în... căutare, zadarnic însă. A rămas cu fața suptă, cu ochii ațintiți, contemplând priveștiștea ex-citantă a „Incârligașilor”, a căror vârf este acoperit de zăpadă. Și a luat hotărârea de a-i aborda. Aci însă un alt pericol, nou, este iminent. Pericolul avanselor, care (după câte ne amintim noi) se cheamă „lavine”.

Il avertizăm deci:

Vana trecută tu la Vad
Aveai pretenții mai mărunte
Azi așintită și-e privirea
Sus la „Lavinile” din munte.

Tendința ta „de-asigurare”

E înțeleasă ca atare,
Dar n'aș vrea să-mi atribui vina
Când te-o acoperi... „lavina”

Fi deci atent, căci cu „lavine”

E foarte greu de izbutit...

Naște de-a te fi „urcat”,

Te vezi deodată, năzăpezit.

Gura Barza

— Am asistat Dumineca trecută la un match de football. Mărturisesc că am rămas indignată de cele ce am văzut. Nu suni o amatoare a footballului, cu toate că am pretenția de a mă numi o „fată modernă”. Nu știu de ce, multe dintre prietenile mele, își pierd vremea la arenă, admirând — de cele mai multe ori — bătaia dintre cei 22 indivizi de pe teren. Imi place frumosul — însă nu l-am găsit niciodată la football. Cu toate acestea, — cum spuneam mai sus — arena geme de coconet. De ce? Unele mi-am spus că țină favorită, altele, că le distrează faptul când e bătaie pe teren, etc., etc.

Ceia ce mi-a plăcut Dumineca trecută este faptul că au încasat „ai noștri” o probă de bătaie — că le fie pe viitor învățul de a nu mai fi așa încrezuți...

(Ierteți-mă că nu sunt „cronica sportivă” și deci, cele de mai sus pot fi luate ca „prost scris”. Tot ce se poate, dar sunt adevărate)

— Multe s'au mai scris pe seama studenților. Cu toate astea noi — sexul cu „sex apeall” — îi simpatizăm din cale afară. Nu ne suferăm nici chiar dacă câteunul se plimbă cu... minore... Principala este să-și gătească sacul petecul... Incolo... viu ele și celelalte...

Răușă

— La noi s'a înflințat o nouă școală de motorizat. Doritorii se vor putea încrie gratuit la „Tankista”.

Seitin

Unel Domnișoare

Cu cârpe și cu adrețe,
Ti-ai zăbrenit oblonul
Să nu vază prin ostrețe,
Că dormi seara cu Pisolul...

Unul bețivan, care se
laudă că poate bea un
clubăr de juică...

Te lauzi mereu Bădie,
Că bei juică cu clubărul —
Dar aseară în chindie,
Era-i turtă ca și mărul...

Unor burlaci, cari s'au
lăsat de Soc. „La Tej-
ghea” și-au deschis o
Lăptărie.

Ași deschis o Lăptărie,
La baba din Broscărie —
Cu emblema „La trei Vacii”,
Pe semne sunteți sugaci...

Dascălu Narcis

Valea Morii

— După o absență de câteva săptămâni (împ în care probabil a retrăit „luna de miere”) teribilul campion al boxului a reapărut pe aceste meleaguri, asistând — în compania jumătății sale iubite — la un film... După câte am probabil din cauza victoriei repute asupra adversarei, pe care a făcut-o k. o. k., c'altfel nu ne putem închipui de ce împărțea — în stânga și dreapta — zâmbete de... erou al lui Dostoievsky (Idiotul)

...Părerea noastră este că totuși cineva nu prea bucură de revenirea lui, dorindu-l cât mai departe de aleasa lui... Oare de ce?

Lipova

— Dudula cu vulpea, de care ne-am mai ocupat, mai zilele trecute a fost văzută pe la Arad. Probabil să-și caute noui curtezini căci cei din localitate s'au cam săturat de ea.

Și a reușit. Într-o seară a făcut un chef strasnic până târziu iar după acela au dispărut în noapte...

Pecica

— Prin rândurile de față reluăm activitatea întreruptă din cauza lipsei subsemnatului din comună. Deocamdată vom trece în revistă numai două întâmplări mai importante. Iată-le:

— „De Opera” vrea cu orice preț să se însoare. Face pregătiri intense în vederea prezentării oficiale ca să ceasă mâna fetel... Vam reveni la timp.

— Amicul nostru „păcurar” este rugat să-și vadă de treabă că tot s'ar putea întâmpla să o pătească cum a pătit-o unul care a fost lovit cu cartul de lapte... în cap.

Doboa

— Tare sunt curioși al din comună cari s'au lăsat să s'arșit cu proiectul noui măcelari care vinde numai „carnă”. Cei alți măcelari au înțeles că mai încă „carnă” până când se lăsar nu va vinde întreaga cantitate de care mai dispune.

Borsig

— Șefulică al nostru tare face pe grozavul dela o vreme încoace. Probabil se simte mândru că este bine văzut de câteva neveste cărora le lipsesc bărbații de acasă. Dar să nu se supere dacă după faptă vine răsplată (la reîntoarcerea oamailor din concentrare).

Definiții cerușii

FEMEIA:

O flință care se adoră
Și nu știe ce preț să-și pue.
E, acel și reag de „uite-o nu e”
Într'un cuvânt: multicoloră.

OMUL:

Vecinic nemulțumit de soartă
Azi îl găsești la Polul Sud,
Măine, — plutind în Marea
Moartă.
Un nud saramurat și... ud.

SOTIA:

O bună cupă pentru viață.
Cu mintea dusă'n stratosferă
Dar, iubitoare de verdeț,ă,
Rămâne tot o: coniferă.

SOTUL:

La carul conjugal, un bou
Ce trage pentru casa toată.
În luptă, pururea erou
Și 'n viață: tras pe roată.

COPILUL:

Un om miniatural?
O, nul — ar fi de tot banal
S'arunci psihologiei hulă.
Copilul este o blastulă
Ce, când pe mână-i cade ca
Ođă 'ntr'un ceas: tabula rasa.

UNUI SCRIITOR ÎN CRIZĂ:

Al vrut să ne arăți surpriza
Unul talent virginos,
Dar drumul tău urcă în Jos
Și ne-arătași pe culme: criza

UNUI MIOP PARVENIT:

Zadarnic și-e orgollul, frate,
Când ne privești așa, de sus
Noi te cunoaștem — din păcă
Că ești un simplu: presupus

UNUI INDRĂGOSTIT AL VINULUI:

Cu ochi mărgean înfloresc
Când te oprește viața grea,
De bei prea mult, devi dema
Căci nu tu bei, ci ea te bea

BARZA

„Tăgnesc în aburi scântelieri

Și soarele cu raze molle
Cu primăvara trece peste
Plutind deasupra băntărilor

În apa rece, răstolind norii
Și căutând să hrana ea răscol
Atență la băntăria băntărilor,
Amintindu-se cu plăcutul său tot

Deasupra băntii se'nălțau miad
Și casele gongmaticile trestii...
Din lacul ăsta — crudă 'mpără
Avea să se hrănească cu mici be

Ultimul sol trimis de agonie,
Când toamne cad în grele încă
Și'nțala primăverii bucurie
Sosită pentru personale chestii

COCHETA DISTRATA

Aglala și lăncu Niculescu
poftiți la o serată în casa unei
te bune cunoștințe a lor.

Pregătiri febrile și griji vestit
tare. Ferchezându-se în fața og
zii dela toaletă, lăncu întreabă

— Aglalo, cum mergem la ser
dela lăncu? În smocking? În

— Mergem în taxii... răsp
Aglala, care era tare distrată.

Cu picioarele in apă rece...

Când o femeie se plânge că este prea curtată de un singur bărbat, înseamnă că și-a găsit stăpânul.

Nimic nu este mai barbar decât vanitatea.

Intuiția nu este altceva decât aripile inteligenței.

Dragostea adevărată nu este decât uitarea de sine.

Plictiseala este mormântul tuturor sentimentelor.

Niciodată nu îți se pare vremea mai lungă ca atunci când te gândesti numai la tine.

Dreptatea este pâinea poporului.

Plictiseala a pătruns în lumea din lenevie.

După cum ne purtăm cu femeile așa se poartă și ele cu noi.

Nu este niciodată fericit dacă te crezi fericit.

Epigrame

Unel dudul cu preferințe pentru jgarea „Virginlia”.

„Virginlia” te văd fumând, și fumul se ridică'n gol...

Te-ai întreba, drept lămurire: Ce te fumezi ca un simbol?!

Unula, care nu mai reușește să scape de o anumită specie de... paraziti!

Mereu încerci a-l alunga, unându-le în roate beje.

Te sfătulesc: Nu-l deranja, căci vor muri... de bătrânețe.

Aluzie la: „Infanteria regina bățăliei”.

„Cău zis „regină”, asta-l laudă mare

dar nu-l motivezi de-a te bucura... „Rege” e avionul, că-l mai țere, e în plus... mereu deasupra ta.

„Citiș-Beluș”.

Dudul C. Mnerle, care de când s'a însurat, n'a mai publicat nimic...

Știu de ce nu-ți badele, mai cântă din psaltiere — de stăruie să-ți lăsezi.

Știu de ce nu-ți badele, mai cântă din psaltiere — de stăruie să-ți lăsezi.

Terența Popuș

Unel doamnă Avocat

de-auna legendară,

și de cum istorică,

și bazezi mai mult pe bătăi și... retorică!

Akdal

Fata de pescar

Te Irin
samăgit ea și un oier
câtunul cu arțari —
veam la jocul de ape,
lăstuni și de lufri...

clipocite-am prin stufuri,
prin zări huluții —
șjit de ochii cafenii,
s'adapă'n apa lunii...

din bezna adâncă...
surâs ei o cadăna
na, fata de pescar.

MIHAIL SEMLECAN

COSTUMUL

D. Nae Grosu și d. Costel Făsorescu sunt prieteni din copilărie. Amândoi au ajuns funcționari la Primărie, unde lucrează în același birou.

D. Nae e scurt, chel, cu burta prea mare, cu picioarele prea scurte, cu brațele prea lungi.

În schimb d. Costel se crede foarte frumos și e realmente chiar atât de frumos cât se crede.

D. Nae se îmbracă, parcă ar fi scos din lada cu gunoi, iar d. Costel pare un manechin fugit dintr'un galantar.

Într-o zi Costel intră în birou cu un costum nou, care-l venea „ca turnat”.

D. Nae dă ochii:
— Frumos costum!
— Frumos.
— Unde l-ai făcut?
— La Grobaldis.
— La cine?... Păi asta e cel mai scump croitor!
— Exact
— Și cât ai plătit?
— Nimic!
— Cum nimic? Ești ruda cu el?
— Nu. Și tocmai mi l-a făcut cadou.
— Cadou?
— Da. Un croitor bun are nevoie de reclamă. Ei bine la fiecare probă Grobaldis era mai mulțumit mai încântat, mai fericit. Și când costumul a fost gata, mi-a spus:

„Du-te, și-l fac cadou — te rog în schimb să spui la toată lumea că-i făcut de mine.”

După 15 zile d. Nae intră în birou radios și se plimbă ostentativ prin fața lui Costel. Acesta îl privește uimit:

— Ce e Nae?
— Cum ce e? Nu observi nimic?
— Nu.
— Nu vezi costumul meu?
— Ba îl văd, dar ce-i cu el?
— Cum ce-i cu el? E nou.
— Nou? Eu credeam c'ai stat trei zile cu el în ploaie ca să-l aduci în halul ăsta. Unde l-ai făcut?

— La Grobaldis!
— La cine?
— La Grobaldis!
— Ce ești nebun?
— Și cât ai plătit?
— Nimic.
— Cum nimic.
— Mi l-a făcut cadou.
— De ce?

Nici un croitor n'are nevoie de reclamă proastă. Și la fiecare probă era mai exasperat de felul cum își venea costumul. Că pe trupul meu mic nu putea veni bine. Când a fost costumul gata, mi-a zis: „La-l dle de aici și nu-mi da nici un ban pe el, că nici nu face. Numai te rog, fii bun și nu spune nimănui că l-ai făcut la mine”.

DIAGNOSTIC PRECIS

Bodega este școala vieții. Acolo se leagă și se desfac prietenii, și tot acolo se cern marile și micile evenimente ale lumii.

În jurul unei mese discuția era în toi.

Se vorbea despre avantajele vieții simple. În special unul dintre comenseni facea elogiul vieții cumpătațe.

— Uitați-vă la mine, se adresă el celorlalți. Sunt de 30 ani și n'am fost niciodată bolnav în viața mea. Vara mă scol dimineața la 5 și iarna la 6. La 9 seara sunt în pat. Dimineața o ceașcă de ceai slab și pâinea uscată. La prânz nimic sau câțiva cartofi fierți. Seara, iar pâine uscată și ceai, sau vre-o bucată de scrumbie ori de brânză. Nici odată ceva gras. Toată ziua munca dărză, cu o oră de gimnastică dimineața și o oră de repaos la prânz.

— Foarte interesant, făcu unul în asistență. Pentru ce fapt ai fost condamnat, și câți ani de închisoare te ai jucat?

SINE INFORMAT

Într-un ziar, am putut citi:
La un moment dat d-na Steinhell fu curțită de o nouă cruză de disperare.

— Aducați doctorii! Aveau să mor, vreau să mor!

SIMPLU

La un hotel dintr'un oraș de provincie, sosesc noaptea târziu doi automobiliști și cer o cameră. Portarul, cu o lumânare în mână, îl duce într-o încăpere deloc simpatică. Mai ales pereții poartă oarecare urme.

— Sunt ploșnice? Întrebă unul din călători arătând urmele suspecte.

Portarul dă din umeri, și fără să-și piardă cumpătul spune:

— Bate și dumneata din palme... Dacă sboară sunt muște, dacă nu — ploșnițe...

UN SFATUIȚOR BUN

Ionescu, care a câștigat la loterie o sumă oarecare întrebă un prieten:

— Nicule, mă găsește într-o încercătură grozavă. Nu știu dacă trebuie să-mi cumpăr o căruță ori un automobil. Dacă cumpăr o căruță să nu-mi mai rămân bani deajuns pentru automobil. Dimpotrivă, dacă cumpăr un automobil, nu mai pot lua casă. Ce să fac?

Prietenul, care avea nevastă și șmijul afacerilor, rămase o clipă gânditor, apoi spuse:

— Iată părerea mea: cumpără întâi o casă, după aceea o ipotechezi și-ți iei și automobilul. În felul ăsta, ai și una și alta.

Tară din icoană...

Tot te mai jalesc
Țară din icoană
Și îți zugrăvesc,
Pe pânză d'ardeleană,
Un desemn ceresc.

Tot te mai aștept,
Cu prescura nădejdi —
În prohodirea serii,
Aici hăt departe,
Cu sufletul dăchis —
Sub ceru ca o carte.

Țară din icoană,
Îți preling pe rană
Din sfântu' potir
O dără de mir...
Ca și un monah,
În cântec valah.

MIHAIL SEMLECAN

FEL DE A VORBI

— Cum îl merge sărmanului Ionescu de când i s'a tăiat ambele picioare?

— Din ce în ce mai bine. Medicii de la spital au spus că peste cinci zile o să fie iarăși pe picioare...

Tu mă întrebi, eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”
Redactor responsabil „Frunză”

Ghiță Bercu. Relativ (vorba vine...) sunt destul de bune celea ce ne-ai trimis spre publicare. Păcat că nu sunt bune numai pentru femei. Dacă? Pentru că toate încep așa: Tânărul X bogat și frumos s'a căsătorit... (când ar auzii ai noștri de căsătorie... adio râs).

Vreau răzbunare! Zici că și-a tras cineva două palme și ai vrea să i le dai îndărăt căci nu ești obișnuit cu ele. Parlem că ești necăsătorit? Trece pe la mine, vreau să-ți povestesc ceva. Da, da. Foarte interesant.

Țița. Da, da Dumnișoară. E foarte frumos să fii poet. E o meserie foarte poetică. Notele acelea muzicale le poți cumpăra la librărie. Ai vrea să-ți arlu textul din „La margine de București”. N'am spațiu destul. Dar îți dau primele versuri: „La margine de București, Pe strada mea umbră de dol tei, Cu un covrigar, la colți cu'n grătar cu mititel. Zău de când scriu textul acesta trăiesc doar în cătece: „Credă lumea ori și ce, mătae la pân-tece”.

Mary Baxter. Zici că-ți place mult literatura veche. E foarte frumos. Mă întrebi dacă cunosc „Enaida” lui Virgilius. Mă farti dragă Mărluța dar nu o cunosc. Eu ies atât de rar în oraș încât nu cunosc nici pe Virgiliu dar mi-te pe nevastă sa. Ne trimiți spre publicare niște versuri. Da sunt bune. Chiar eu le-am publicat acum trei ani și erau înscălate „Mugurel”.

Curiosul. Mă anunți că numărul viitor de „Bravo!” este un număr festival pentru mine căci este al zecelea număr în care de corespondență. Mă întrebi cum am să comemorez astfel ca tuturor cititorilor să le aduc bucurie și mulțumire? Ti-o șoptesc, dar să nu spui nimănui: N'am să fac glume!

Anunț pe toți cititorii rubricii mele că pentru a zecea apariție a corespondenței ce o fac, nu voi fi de fel supărat pentru felicitările ce-mi sunt sortite.

„Frunză”.

IN ZIUA DE 30 MAI... are loc deschiderea oficiului restaurant-gradina
„Vulturul Negru”
din Grădiște, situat în cea mai frumoasă parte a cartierului. Proprietarul acestui restaurant-gradină de vară, d. Nicolae Văduva, a făcut toate pregătirile spre a prezenta arădanilor domnici să petreacă o seară în aer liber, tot confortul și distracția dorită. Muzica deosebită va fi o surpriză pentru vizitatorii. Bucătăria, grătarul special și serviciul vor mulțumi deplin.

